

Олег Атбашян

Подаръците на Държавата

Няколко дни преди Държавния празник се отбих в магазина, за да си купя сол. Пакетите със сол си стояха грижливо подредени в кашони, но някакъв човек ми каза, че тази сол е закупена от Държавата и най-добре е да си вървя къщи по живо, по здраво... Аз извадих един пакет, обаче с рязко движение непознатият го изтръгна от ръцете ми заедно с моите пръсти и го върна в кашона – там, където му беше мястото.

Тръгнах си към къщи и по пътя спрях да погледам как пада снегът.

Тутакси към мене се доближи някакъв тип, който ми съобщи, че снегът принадлежи на Държавата и ми извади едното око.

На улицата поспрях до репродуктора, за да послушам музика, но изневиделица пред мене се появи един мъж. Той ми напомни, че и музиката принадлежи на Държавата и ми отрязва ухото.

Тогава аз се насочих към аптеката, ала там ми казаха, че моят организъм е притежание на Държавата и ме откараха в Държавна болница. В болницата ми изрязаха черния дроб, стомаха и белите дробове просто защото се оказа, че храната и въздухът също били собственост на Държавата.

Накрая ми връчиха справка с Държавен печат и аз я отнесох в службата си. Там вече се готвеха за празника. И тъй като няма празник без подаръци, всички ние получихме своите торбички с подаръци. Отворих аз моята торбичка и вътре видях пакет сол, откъснати пръсти, око, ухо, черен дроб, стомах и бял дроб. Пакетът кокетно беше привързан с червена панделка. Не липсваше и поздравителната картичка, в която се отправяха най-сърдечни пожелания. Тогава заедно с всички и аз запях весела песничка, която разказваше колко радостно е да се живее, когато Държавата безвъзмездно ти дарява всичко необходимо...

Ето че най-сетне празникът настъпи!

КРАЙ

© Олег Атбашян
© Росица Димитрова, превод от руски

Олег Атбашян

Източник: Библиотеката на Александър Минковски

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/642>]